

Teknilliset tiedot ja köyhälistö

Säkenien toimitus on kiinnittänyt huomiotamme uuteen kysymykseen valistustyössämme, nim. tekniikan saavutuksiin tutustumiseen ja mitä merkitsee köyhälistölle tekniikan tutkiminen ja sen saavutusten oomaaminen taistelussaan suuren päämääränsä puolesta. Tämän kysymyksen käsittely keskuudessamme on uutta, vaari ei suinkaan ennen aikaista. Viimeksi mainitun seikan puolesta puhuvat ne käytännölliset toimenpiteet, joihin Venäjän neuvostohallitus on ryhtynyt m. m. tässä maassa olevien venäläisten työläisten teknillisten tietojen kasvattamiseksi.

Köyhälistön vallankumous Venäjällä ja vallankumoukselliset liikkeet muissakin maissa, ovat uudelleen arvioineet tämänkin kysymyksen. Vallankumouksen tapahduttua Venäjällä ja vallan siirrettyä väli aikaisesti Suomessa työväen käsiin, tull eteen tuotannon järjestäminen. Vallankumouksen elinehto oli vallankumouksellisen sekasorronkin aikana saada mahdollisimman monta tuotantolaitosta käyntiin, voidakseen tyydyttää tuotteiden kysyntää. Mutta silloin huomattilinkin, että tuotannon järjestämisessä tarvitaan kaiken muun ohella teknillisillä tiedoilla varustettuja henkilöitä, jotka kykenivät suorittamaan järjestävän työn tuotannossa.

Vallankumouksessa oli suurin osa teknillisistä työläisistä asettunut porvariston mukana vallankumoukselliselle kannalle. He kieltäytyivät työskentelemästä vallankumoukselliselle hallitukselle. Kun heitä siihen pakotettiin, ryhtyivät he harjottamaan saboteesia ja sillä vaikeuttivat tuotantoa. Tällöin tuli esiin teknillisten työläisten kysymys uudessa valistuksessa. Havaittiin, että köyhälistö valmistautuessaan vallankumoukseen, täytyy muun valistustyönsä ohella kiinnittää myös huomiotaan työläisten teknillisten tietojen kasvattamiseen, että vallankumouksen

tapahduttua olisi tälläkin alalla vallankumouksen kannalla olevia työläisiä riittävästi. Ja kun koko Europa on samanlaisen yhteiskunnallisen kysymyksen edessä kuin aikaisemmin Venäjä; tulee kaikissa Europan maissa sama kysymys päiväjärjestykseen.

Ameriikka ei ole nykyhetkellä aivan samassa asemassa, mikäli vallankumous on kysymyksessä. Mutta ei olla myöskään kokonaan sen ulkopuolellakaan. Yhteiskuntaelämä tälläkin kulkee yleisesti katsottuna samojen lakien alaisena kuin muissakin sivistysmaissa, vaikka erikoisista syistä saattaakin olla hieman toinen aste nykyisin. Tämän vuoksi on kiinteästi seurattava toisten maiden kokemuksia ja otettava niistä oppia, että ei tarvitse jokaisessa suhteessa käydä samanlaisten erehdysten läpi kuin toiset maat. Venäläiset toverimme ovat tätä teknikkokysymystä pitäneet ennen vallankumousta toisarvoisena ja — sanokaamme se suoraan — senvuoksi joutuneet vaikeaan asemaan joka opetus on toisissa maissa otettava huomioon. Kukaan ei voi sanoa täysin pätevää tulevaisuudesta, kuinka pian se ja se tapahtuu, mutta jokainen voi sanoa sen, että kuta paremmin tulevaisuuden varalta varustaudutaan, sitä valmiimpia olemme vastaan ottamaan aivan odottamattomakin tapauksia. Sitä on tämänkin teknikkokysymyksen kanssa.

Tähän voitane sanoa, että kysymyksen käytännöllinen puoli on ylivoimainen ratkaistavaksemme. Porvarillisia teknikkoja emme saa agiteerattua sosialisteiksi, kun heillä on kapitalistien palkkaamana suotuisimmat olosuhteet kuin raskaan työntekijöillä ja työläiset eivät voi raskaan päivätyönsä ohella hankkia teknillisiä tietoja. Nämä vaikeudet on otettava huomioon, mutta niiden voittaminen ei ole sen mahdottomampaa kuin niidenkään, joita historian yhteiskuntaopin ja taloustieteen

tutkimisen tiellä työläisiltä on. Työläisten täytyy niitäkin tutkia raskaan päivätyönsä ohella. Ja vaikka me hyvin tiedämme ne suuret vaikeudet, kehoitamme me jatkuvasti agitatsiossamme työläisiä jatkamaan tutkimuksiaan. Ja he niitä jatkavat ja saavuttavat siinä ihailtavia tuloksia. Luokkatietoisten työläisten luku päiväpäivälä kasvaa ja senkautta vallankumouksen tietoperäinen suorittaminen varmistuu. Samoin on asia teknilliselläkin alalla.

Myöntäessämme, että porvarillisten teknikkojen agiteeraaminen sosialisteksi ja siten vallankumoukselliseksi on vaikea tehtävä, huomautamme sen, että nykyinen aika lähentää teknikkoja varsinaista köyhälistöä lähemmä niin aineellisesti (työttömyyden kautta) kuin aatteellisesti (työttömyydestä johdettavan yhteiskunnallisten käsityksien selvenemisen ja kapitalistisen järjestelmän taantumuksellisuuden kautta, järjestelmän estäessä teknikkojen kehittämistä tuotantokeinoja niinkään korkealle asteelle kuin jo nykyiset keksinnöt ja teknilliset tiedot edellyttäisivät, kun sihtoin vanhoihin tuotantovälineisiin kiinnitetty pääomat menisivät hukkaan). Mutta vaikka otammekin nämä seikat huomioon, niin emme voi niiden perusteella odottaa porvarillisten teknikkojen valistamisesta kovin suuria tuloksia ainakaan ennen kuin Europan maissa on tapahtunut vallankumous, joka horjuvat ainekset vakiinnuttaa tässäkin maassa vallankumouksellisen köyhälistön puolelle. Tätä totentaa tähän mennessä saavutetut tulokset. Niinpä eräs luennoitsija kerran numeroilla osoitti, että Yhdysvalloissa on m. m. 16,000 kemistiä, joista parinkymmenen vuoden agitatsiolla on saatu tietävästi yksi kemisti puolueeseen. Ja samainen luennoitsija väitti, että ennenkuin kaikki kemistit ovat työväen vallankumouksen takana, ei voi vallankumous säilyä työväestön käsissä, vaikkapa sen kykenisi työväestö joskus tekemäänkin. Jos pysytään entisellä kannalla ja luotetaan vain siihen, että agitatsiomin kautta saadaan esim. kaikki kemistit vallankumoukselliseksi ja kehitys kulkee entisellä vauhdillaan,, niin

mainitun luennoitsijan numeroiden mukaan kestää 360,000 vuotta, ennenkuin voi tulla kysymyksen köyhälistön vallankumouksen hedelmien säilyttäminen työväenluokan käsissä. Tällainen lieenee opportunistisemmankin mielestä liian pitkälle menevää, marxilaisen mielestä se vie suoraan tulkottomuteen. Mutta käytännölliseltä puolelta tämä esimerkiksi luo valoa siihen, että yksinomaan teknikkojen agiteeraamisen kautta ei päästä toivottuun tulokseen, joskaan sitäkään puolta ei ole jätettävä käyttämättä.

Tärkeimmäksi ja tuloksellisemmaksi keinoksi jää luokkatietoisten työläisten teknillisten tietojen kohottaminen. Nykyaikana siihen on jo suotuisia edellytyksiä. Onhan teknillisiä iltakouluja useimmassa kaupungissa, samoin lukuisia kirjeenvaihtokouluja, puhumattaakaan tavallisista teknillisistä opistoista ja laajasta teknillisestä kirjallisuudesta. Näiden käyttäminen tuottaa tavalla tai toisella käytettynä hyviä tuloksia sellaisille työläisille, jotka omalla työalallaan ovat jo saavuttaneet melkoisia käytännöllisiä voakumuksia. Tunnettuaahan on, että huomattava joukko suomalaisistakin raskaan työntekijöistä on tätä tietä kohonnut teknillisten työläisten joukkoon, vaikka vain yksityinen edistyminen on ollut kiihottimena. Sitävastoin tieto siitä, että sen kautta edistää lähimmässä tulevaisuudessa työväen luokkataistelua, antanee sitä voimaa ponnisteluun, jota ei useallekaan sosialistille herätä pelkän yksilöllisen edistymisen ja siitä koituvan persoonallisen edun tavoittelu. Sitäpaitsi ne toimenpiteet joihin Neuvosto-Venäjän toimesta ryhdyttäneen lähempänä aikana, avannevat uusia edellytyksiä suomalaistenkin tämän suuntaiselle työskentelylle.

Mutta mitä merkitsee suomalaisten teknillisesti valistuminen laajassa Ameriikassa? Eihän suomalaisten voimilla täällä järjestetä tuotantoa vaikkapa tuotannon järjestäminen joutuisiinkin työläisten käsiin. Aivan oikein, suomalaisten voimilla sitä ei kyetä järjestämään. Mutta eihän suomalaisten voimilla täällä kyetä ottamaan tuotantoa-kaan työläisten käsiin ja kuitenkin sen

hyväksi toimitaan. Sen suorittavat amerikalaiset työläiset ja suomalaiset ovat osaltaan siinä apuna, kuten luokkatietoisten työläisten tulee olla. Samoin tuotannon järjestelyssäkin suomalaiset ovat vain apuna siinä määrin kuin he siihen pystyvät. Kuta paremmin siihen valmistaudutaan, sitä tehokkaampaa apua voidaan antaa. Ja sillä on oma merkityksensä, siitähän on meille kuvaavana esimerkkinä Venäjän tapahtumat. Neuvosto-Venäjä on pyytänyt koko sivistyneeltä Euroopalta ja Amerikastakin teknillisiä voimia avukseen. Ja todennäköisesti ovat niitä jostakin saaneetkin. Vähäisimmänkin avun saanti on ollut mitä suurimarkityksellisintä aikana, jolloin porvarilliset teknikot ovat saboteerauksellaan koettaneet tukahuttaa koko tuotannon järjestelyä.

Mutta meillä suomalaisilla on toinenkin syy tätä kysymystä pohtia ja tehdä voitavamme tämän asian hyväksi. Vaikka emme pitäisikään tarpeellisena tämän maan tarpeita silmällä pitäen ryhtyä työläisten teknillisiä tietoja kasvattamaan, niin sen voimme kotimaamme tarpeita silmällä pitäen tehdä. Jos Suomessa olisi pysynyt valta työväestön käsissä, niin me olisimme nyt jo aivan samassa asemassa kuin venäläiset toverimme ovat oman kotimaansa suhteen. Suomen vallankumouksen lyhyen olemassaolon ajalla ehti Kansanvaltuuskunta antaa sellaisia tietoja, jotka osoittivat sielläkin porvarillisten teknikkosten asettuvan vastavallankumoukselliselle kannalle heti, kun työväestö otti vallan käsiinsä. Tällaisessa tilanteessa ulkoa tuleva apu olisi mitä tärkeintä.

Suomessa ei nykyään, ikävä kyllä, ole työväestö vallassa. Mutta jolloinkin, eikä varsin kaukaisessa tulevaisuudessa, tulee työväestö Suomessa nousemaan valtaan. Ja silloin siellä tulee uudehkeen sama asia eteen. Tältä varalta on työväestön Suomessa luonnollisesti valmistauduttava ja samoin sopii meidän tehdä täällä. Olemmehan ryhtyneet Suomen vallankumouksellisista työväenliikettä avustamaan rahan keräyksenkin kautta, miksiä sitte ei tätäkin tietä, jolla määrättyä aikana on suurempi merkitys kuin rahalla. Tähän voidaan sanoa, että ei Suomen työväestö nouse

valtaan tänä eikä seuraavanakaan vuotena eikä niinollen ole mitään kiirettä valmistautua heidän avustamiseen tällä keinolla. Mahdollisesti ei, mutta mikäpä sen niin tarkkaan tiennee. Ennustettiinhan sitä lahtariterrorin aikana, että Suomen työväenliike ei toivu siitä iskusta kymmeneen vuoteen ja vain vuoden otti kuin työväenliike oli taas jaloillaan. Kukapa tietänee niin tarkkaan sanoa miten pian Suomessa käänntyvät asiat taas toiselle tolalle. Mutta välttämättä tästä, on muistettava, että teknillisten tietojen hankkimiseen myös kuluu aikaa; ei ne ole silloin siepattu, kun niitä kipeimmin tarvitaan, vaan vie työläisiltä päivätyönsä ohella tietojen hankkiminen vuosikausia parhaimmasakin tapauksessa. Ei siis ole liian aikaista ryhtyä tämän suuntaiseen työskentelyyn.

Tällöin herää kaksi kysymystä, joihin on saatava vastaus. Eikö tämänluontoinen toiminta riistä osastostamme toimintavoimia ja siten aiheuta vauriota osastotoiminnallemme? Ja kuinka tämä toiminta olisi käytännöllisesti järjestettävä? Edelliseen kysymykseen täytyy vastata kielteisesti. Osastoissamme on suuri osa sellaista ainesta, joka ei joko antaudu tai ei mahdu ottamaan osaa osastojemme nykyiseen toimintaan, ainoastaan pikku osastot tekevät tästä poikkeuksen. Osa osastojemme jäsenistä näinollen joutaa, osaston muuta toimintaa häiritsemättä askaroimaan teknillisten tietojen kartuttamisen alalla ja kuta enemmän he ehtivät niitä saamaan, sitä avarammaksi avartuu heidän maailmankatsomuksensa ja senkautta muidenkin asioiden käsittelymahdollisuudet osastossa. Vallistuminen siis tälläkin alalla tuottaa pelkkää hyötyä.

Toisen kysymyksen järjestely vaatii enemmän. Aivan ensiksi tulee luonnollisesti kysymys vain niistä, joilla on taipumuksia ja edellytyksiä teknillisten tietojen hankkimiseen. Sellaisia ovat ne, joilla jo ennestään on jonkinlaisia teoreettisia teknillisiä tietoja, samoin kuin nekin, jotka työskentelevät korkeampaa ammattitaitoa kysyvässä toimissa teohisuuslaitoksessa. Näiden on helpompi täydentää tietoaan hank-

kimalla ei ainoastaan suoranaisesti omaa ammattialaansa koskevat tiedot, vaan myös koko sitä teollisuusalaa koskevat, voidakseen kehittyä koko sen määrätyn teollisuusalan johtajaksi tarpeitullen. Tällaisten toverien, joilla jo on ammattialastaan yksityiskohtaiset tiedot — ja niitä on huomattava määrä osastoissamme, — tulisi kohdistaa tietojen hankkiminen koko tehtaan hoitoa koskevien tietojen hankkimiseen. Sitävastoin ne, jotka tuntevat omaavansa taipumuksia ja halua päästä samoihin tuloksiin, mutta eivät ole vielä päässeet niin pitkälle kuin edelliset, kohdistaisivat tietojen hankkimisen oman erikoisalansa yksityiskohtiin, kohotakseen specialisteiksi alallaan. Näitä tarvitaan yhtä hyvin kuin edellisiakin teollisuuden järjestelyssä.

Mutta kuinka tämä kaikki käytännössä järjestettäisiin? Tähän kysymykseen voidaan vastata useammallakin tavalla. Koko puuhan voisi jättää yksityisen harrastuksen varaan, jota niin kirjotetun kuin suullisenkin agitatorin kautta innostettaisiin. Mutta yhtä hyvin se voitaisiin järjestää osastojenkin välityksellä siten, että niissä osastoissa, missä löytyy tovereja, jotka omaavat sekä edellytyksiä että innostusta tämänluontoiseen työskentelyyn, perustettaisiin alaosasto, johon yhtyisivät kysymyksessä olevat toverit ja he sitte järjestäisivät lähemmin alaosaston toiminnan tarpeen mukaisesti. Yhteistoiminnan aikaansaamiseksi eri paikkakunnilla toimivien teknillisten osastojen välillä, voisivat nämä osastot olla keskinäisessä vuorovaikutuksessa lähemmin lähemmin määritellyllä tavalla. Tällainen vuorovaikutus ilmeisesti sekä innostaisi että edistäisi jäseniä utteeraan työskentelyyn. Näiden teknillisten osastojen toiminnan voisi vielä lähemmin säännöstellä sääntöjen kautta, joita laadittaessa pidettäisiin silmällä sitä, että teknilliset osastot eivät koidu haitaksi osastoillemme ja niiden toimin-

nalle sen enempiä kuin esimerkiksi voimistelu- ja muut osastoissamme toimivat seurat.

Tietysti edellä esitetty ei ole lopullinen sana tästä, vaan ainoastaan alustusta keskustelun pohjaksi, jonka allekirjottanut toivoo viriävän tästä kysymyksestä osastoissamme ja toveripiireissä. Samoin haluaa allekirjottanut huomauttaa, että kysymyksessä olevaa asiaa ei ole uutuutensa takia otettava jonain "ainoana autuaaksi tekeväenä oppina", jota uskovaisen kiihkolla olisi ajettava. Sellainen ei ole sopivaa tämän kysymyksen luonteeseen ja todellisia teknillisiä taipumuksia ja tietoja omaavat henkilöt ovat kalkista vähemmän taipuvaisia kiihkoilemiseen. Mutta asialle ei ole myöskään eduksi se, että siihen suhtaudutaan sellaisella kylmäkiskoisuudella, että sitä ei oteta lainkaan keskusteltavaksikaan joko siitä tai tästä syystä. Mielestäni asia on sen arvoinen, että siihen kannattaa lähemmin tutustua ja mikäli mahdollisuuksia ilmenee, toteuttaa sitä niiden mukaisesti. Kuten Säkenien ilmoitus jo erään kirjotuksen lopussa lausui, ovat nykykaisen teollisuuden tekniikan saavutukset niin suurimerkityksellisiä ja ne köyhälistön vallankumouksellisen päämäärän kanssa niin läheisessä vuorovaikutuksessa, että niiden tunnetuksi tekemiseksi työläisille kannattaa tehdä agitatoritöitä yhtä hyvin kuin jonkin muunkin alan vuoksi järjestötoiminnassamme. Mutta aina on muistettava, että tämäkin työskentely täytyy lähteä siltä pohjalta, jossa työväenluokan yhteinen etu on pääkysymyksenä ja köyhälistön vallankumouksellinen voitto lopullisena päämääränä. Siinä mielessä suoritettuna, kuten muukin valistus-työmme, tuottaa teknillisten tietojen hankkiminen tuloksia, tarvittuimpia niitä sitte käyttää tässä maassa tai Suomessa työväen luokkaliikkeen edistämiseen. — W. B.